

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 22. října 2013 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jaroslavy Liškové a soudců JUDr. Evy Burianové a Mgr. Jana Kareše, odvolání obžalovaných L. S. nar. [redacted] v Z. K. nar. [redacted] v K. N. nar. [redacted] v T. A. nar. [redacted] v T. A. nar. [redacted] v I. I. nar. [redacted] v M. R. nar. [redacted] v [redacted] a státního zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2, podané v neprospěch všech obžalovaných, proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 24.7.2013, sp.zn. 9T 79/2012, a rozhodl t a k t o :

Podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr.ř. se napadený rozsudek **zrušuje ohledně všech obžalovaných** toliko ve výrocích o trestech.

Podle § 258 odst. 3 písm. b) tr.ř. se **znovu** rozhoduje t a k t o :

obžalovaní:

1/ A. A. se při nezměněném výroku o vině zločinem účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 tr. zákoníku ve znění účinném od 1.1.2010 (dále jen tr. zákoník) a zločinem padělání a pozměnění veřejné listiny podle § 348 odst. 1 alinea 2, odst. 3 písm. a) tr. zákoníku odsuzuje za tyto zločiny a za sbíhající se přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku z trestního příkazu Okresního soudu v Rakovníku ze dne 27.4.2011, sp.zn. [redacted] dle § 348 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **6,5 (šesti a půl) roku.**

Podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice **s ostrahou**.

Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu v trvání **30 (třiceti) měsíců**.

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku se zároveň ruší výrok o trestu, který byl obžalovanému uložen trestním příkazem Okresnímu soudu v Rakovníku ze dne 27.04.2011, sp.zn. [REDAKCE] který mu byl doručen dne 2.9.2011 a nabyl právní moci dnem 13.9.2011, jakož i všechna další rozhodnutí, na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

2/ T [REDAKCE] A [REDAKCE] se při nezměněném výroku o vině zločinem účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 tr. zákoníku a zločinem padělání a pozměnění veřejné listiny podle § 348 odst. 1 alinea 2 odst. 3 písm. a) tr. zákoníku odsuzuje podle § 348 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **4 (čtyř) let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice **s ostrahou**.

Podle § 80 odst.1, 2 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest vyhoštění na dobu neurčitou.

3/ I [REDAKCE] I [REDAKCE] se při nezměněném výroku o vině zločinem účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 tr. zákoníku a zločinem padělání a pozměnění veřejné listiny podle § 348 odst. 1 alinea 2 odst. 3 písm. a) tr. zákoníku podle § 348 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku odsuzuje k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **6,5 (šesti a půl) roku**.

Podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice **s ostrahou**.

4/ K [REDAKCE] N [REDAKCE] se při nezměněném výroku o vině zločinem účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 tr. zákoníku a zločinem padělání a pozměnění veřejné listiny podle § 348 odst. 1 alinea 2 odst. 3 písm. a) tr. zákoníku odsuzuje podle § 348 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **4 (čtyř) let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice **s ostrahou**.

Podle § 80 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest vyhoštění na dobu neurčitou.

5/ Z [REDAKCE] K [REDAKCE] se při nezměněném výroku o vině zločinem účasti na zločinném spolčení podle § 163a odst.1 tr. zákona účinného do 31.12.2009 (dále tr. zákona) a pomocí k trestnému činu padělání a pozměnění veřejné listiny podle § 10 písm. c) , § 176 odst. 1, odst. 2 písm.a) tr. zákona odsuzuje podle § 163a odst. 1 tr. zákona za použití § 35 odst. 1 tr. zákona k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **4 (čtyř) let.**

Podle § 39a odst. 2 písm. c) tr. zákona se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice **s ostrahou.**

6/ L [REDAKCE] S [REDAKCE] se při nezměněném výroku o vině zločinem účasti na zločinném spolčení podle § 163a odst.1 tr. zákona a pomocí k trestnému činu padělání a pozměnění veřejné listiny podle § 10 písm. c) , § 176 odst. 1, odst. 2 písm.a) tr. zákona odsuzuje podle § 163a odst. 1 tr. zákona za použití § 35 odst. 1 tr. zákona k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **3 (tři) let.**

Podle § 39a odst. 2 písm. c) tr. zákona se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice **s ostrahou.**

Podle § 57 odst. 1, odst. 2 tr. zákona se obžalovanému ukládá trest vyhoštění na dobu neurčitou.

7/ M [REDAKCE] R [REDAKCE] se při nezměněném výroku o vině zločinem účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 tr. zákoníku a zločinem padělání a pozměnění veřejné listiny podle § 348 odst. 1 alinea 2, odst. 3 písm. a) tr. zákoníku a přečiny přechovávání omamné a psychotropní látky a jedu podle § 284 odst. 2 tr. zákoníku a přechovávání omamné a psychotropní látky a jedu podle § 284 odst. 2, 3 tr. zákoníku odsuzuje podle § 348 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **5 (pět) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice **s ostrahou.**

Jinak zůstal napadený rozsudek **nedotčen.**

Odvolání všech obžalovaných se dle § 256 tr.ř. **z a m í t a j í.**

O d ů v o d n ě n í

Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 24.7. 2013, sp.zn. [REDAKCE] byli obžalovaní A [REDAKCE], A [REDAKCE], T [REDAKCE], A [REDAKCE], I [REDAKCE], I [REDAKCE], Z [REDAKCE], K [REDAKCE], L [REDAKCE], S [REDAKCE], K [REDAKCE], N [REDAKCE] a M [REDAKCE], R [REDAKCE] uznáni vinnými, že

I.

„všichni obžalovaní se v průběhu období od listopadu 2008 do července 2010 se samostatně prověřovaným M [REDAKCE], A [REDAKCE], nar.

██████████ po předchozích vzájemných dohodách společně s dalšími dosud neustanovenými osobami, vedeni jednotným záměrem a na základě předem dohodnuté dělby úkolů v České republice, ██████████ podíleli na objednávání, výrobě a další distribuci padělaných nebo pozměněných osobních dokladů, které měly sloužit k snazšímu pohybu neztotožněných osob, pocházejících z oblasti ██████████ po ██████████ i po ostatních státech Evropské unie a k jejich nelegální migraci, přičemž obžalovaní S ██████████, K ██████████, N ██████████ a T ██████████ A ██████████, žijící v ██████████, se obraceli na obžalovaného A ██████████ A ██████████, který jako jediný z této organizované skupiny měl důvěru a přístup k obžalovaným I ██████████ a R ██████████, kteří zajišťovali výrobu padělaných nebo pozměněných dokladů v České republice a ██████████ obžalovaný A ██████████ A ██████████ jim zadával zakázky, předával podklady a peníze jako odměnu za zhotovené doklady, tyto od nich vyzvedával a posléze zajišťoval jejich přepravu do Německa, v některých případech prostřednictvím pošty či nic netušících kurýrů, ale zejména za pomoci obžalovaných S ██████████, K ██████████, N ██████████, kteří se starali o lepší komunikaci mezi německou a českou stranou, různou měrou koordinovali jednotlivé objednávky, přechovávali již vyrobené doklady a následně je převáželi do Německa, přičemž se tak dělo nejméně v následujících případech s konkrétním zapojením níže uvedených osob:

1) obžalovaní A ██████████ A ██████████, K ██████████ a S ██████████ obž. S ██████████ dne 3. 11. 2008 po předchozí dohodě s obžalovaným K ██████████ objednal u obžalovaného A ██████████ A ██████████ obstarání falešných průkazů totožnosti, jejichž vyhotovení urgoval na schůzce dne 29.11.2008 v kavárně ██████████ a které dne 2.12.2008 od obžalovaného A ██████████ A ██████████ převzal a vzápětí předal obžalovanému K ██████████ na ██████████

2) obžalovaní A ██████████ A ██████████, T ██████████ A ██████████, K ██████████, N ██████████ a S ██████████ obž. S ██████████ po předchozí dohodě s obž. K ██████████ objednal u obž. A ██████████ A ██████████ obstarání falešných průkazů totožnosti, jejichž vyhotovení obž. S ██████████ u obž. A ██████████ A ██████████ urgoval dne 10.1.2009 a obž. K ██████████ dne 19.1.2009, tyto doklady pak obž. S ██████████ u obž. A ██████████ A ██████████ vyzvedl, dne 30.1.2009 převzal od obž. K ██████████ další instrukce, na základě kterých telefonoval M ██████████ A ██████████, s kterým dojednával další podrobnosti, dne 14.2.2009 se obž. S ██████████ domluvil s obžalovaným T ██████████ A ██████████ že doklady předá obžalovanému N ██████████, což také dne 14.2.2009 v cca 20,30 hodin udělal, a obž. N ██████████ tyto doklady zaslal poštou dne 16.02.2009 na adresu ██████████ ██████████ kterou mu prostř. SMS sdělil obžalovaný S ██████████

3) obžalovaní A ██████████ A ██████████, K ██████████, obž. K ██████████ dne 24.2.2009 u obž. A ██████████ A ██████████ dojednal podrobnosti reklamace vadně vyhotovených průkazů totožnosti a objednal u něho „pozvání „ do České republiky pro své příbuzné, dne 1.3.2009 ho obž. A ██████████ A ██████████ informoval o tom, že reklamované doklady předal

nezjištěnému výrobcí na opravu a řešili spolu další dvě možné objednávky dokladů,

4) obžalovaní A [redacted] A [redacted], N [redacted] a R [redacted] dne 14.04.2009 kolem 19.10 hodin v [redacted] na pracovišti obž. R [redacted] v restauraci [redacted] obž. R [redacted] předala obž. A [redacted] A [redacted] vyhotovené falešné doklady, o čemž obž. A [redacted] A [redacted] ihned vyznamenal obž. N [redacted] a domluvil si s ním schůzku v centru [redacted] kde mu dokumenty předal a obž. N [redacted] dne 16.04.2009 telefonicky kontaktoval M [redacted] A [redacted] a zajišťoval jejich dodání do Německa.

5) obžalovaní A [redacted] A [redacted], N [redacted] a R [redacted] dne 17.06.2009 i v následujících dnech se obž. A [redacted] A [redacted] vícekrát kontaktoval obž. R [redacted], se kterou řešil opravu reklamovaných dokladů i výrobu dokladů nových, opravené dokumenty mu jmenovaná předala dne 21.06.2009 a obž. A [redacted] A [redacted] je dne 23.6.2009 [redacted] předal obžalovanému N [redacted]

6) obžalovaní A [redacted] A [redacted] a R [redacted] dne 06.07.2009 obž. A [redacted] A [redacted] kontaktoval obž. R [redacted] která mu sdělila, že má pro něho hotové doklady, přičemž obžalovaný A [redacted] A [redacted] ji informoval o zakázce na výrobu dalších dokladů, k předání objednávky a k převzetí hotových dokladů mezi těmito obžalovanými došlo dne 07.07.2009 kolem 13.00 hodin na [redacted]

7) obžalovaní A [redacted] A [redacted] N [redacted] a R [redacted] obž. A [redacted] A [redacted] dne 13.7.2009 převzal od obžalovaného N [redacted] podklady pro výrobu falešných dokladů totožnosti, přičemž podrobnosti si vysvětlovali ještě dne 14.7.2009 a 15.7.2009 a dne 14.7.2009 předal tyto podklady obžalované R [redacted], dne 16.7.2009 pak již vyhotovené doklady, předal obžalovanému N [redacted]

8) obžalovaní A [redacted] A [redacted] N [redacted] a R [redacted] obž. R [redacted] dne 27.7.2009 přislíbila obž. A [redacted] že doklady budou dodány v sobotu, přičemž ve dnech 4.8.2009, 8.8.2009 a 12.8.2009 obžalovanému A [redacted] A [redacted] vysvětlovala, proč zakázka ještě není hotová a dne 23.8.2009 osobně zakázku vyzvedla v [redacted] a následující den poslala od České republiky po muži jménem R [redacted] který je obž. A [redacted] A [redacted] předal dne 25.08.2009 kolem 18.30 hodin v [redacted] a obž. A [redacted] A [redacted] je ještě téhož dne předal obžalovanému N [redacted]

9) obžalovaní A [redacted] A [redacted] T [redacted] A [redacted] R [redacted] a S [redacted] obž. S [redacted] dne 22.9.2009 objednal u obž. A [redacted] A [redacted] obstarání tří falešných průkazů totožnosti a stejného dne domlouval podrobnosti dalších zakázek s mužem vystupujícím pod jménem R [redacted] který se dle jeho instrukcí dne 24.09.2009 kolem 15.00 hodin na [redacted] sešel s obž. A [redacted] A [redacted] a projednávali zadání zakázky na výrobu dokladů pro šest osob, dne 26.09.2009 obž. A [redacted] A [redacted] telefonicky kontaktoval obž. T [redacted] A [redacted] vše podrobně diskutovali a obž. T [redacted] A [redacted] obž. A [redacted] A [redacted] informoval o tom, že bude potřeba vyrobit doklady pro sedm osob a peníze i fotky poslal po R [redacted], načež se dne 01.10.2009 kolem 12.15 hodin opětovně na [redacted]

setkali obž. A [redacted] A [redacted] s I [redacted] D [redacted] přezdívaným R [redacted], který mu předal peníze a veškeré podklady pro výrobu objednaných dokumentů, které téhož dne kolem 16.45 hodin obž. A [redacted] A [redacted] předal obž. R [redacted] v restauraci [redacted]

10) obžalovaní A [redacted] A [redacted], T [redacted] A [redacted] a I [redacted] dne 27.10.2009 ve 13.05 hodin obž. T [redacted] A [redacted] telefonicky informoval obž. A [redacted] A [redacted] o tom, že šestery doklady jsou v pořádku a jedny se musí předělat, domluvil se s ním, že vadné doklady pošle poštou, aby mohly být opraveny a za tím účelem mu obž. A [redacted] A [redacted] zaslal SMS zprávou svou adresu, dne 1.11.2009 vadu reklamoval u obžalovaného I [redacted] dne 03.11.2009 na adrese [redacted] obdržel poštou zásilku, jejímž odesílatelem byl údajně N [redacted] B [redacted], obsahující čtyři publikace [redacted], cestovní pas [redacted] č. [redacted] řidičský průkaz [redacted] č. [redacted] a identifikační kartu [redacted] č. [redacted] přičemž všechny uvedené doklady, které byly neoprávněně pozměněny, byly vystaveny na jméno A [redacted] G [redacted] V [redacted], nar. [redacted] a byly opatřeny fotografiemi A [redacted] A [redacted] nar. [redacted] v [redacted]

11) obžalovaní A [redacted] A [redacted] a T [redacted] A [redacted] dne 27.11.2009 obžalovaný A [redacted] A [redacted] kontaktoval obviněného T [redacted] A [redacted] a sdělil mu, že požadovaná objednávka je hotova, probírali objednávku dalších dokladů a dojednávali způsob zaslání vyhotovených dokumentů do Německa a jejich cenu, přičemž dne 02.12.2009 obdržel obžalovaný A [redacted] A [redacted] na adrese [redacted] zásilku, která obsahovala fotografie dvou osob včetně poznámek ohledně jejich fyzického popisu, kdy se jednalo o S [redacted] M [redacted] nar. [redacted] v [redacted], a B [redacted] A [redacted], nar. [redacted] v [redacted]

12) obžalovaní A [redacted] A [redacted] a T [redacted] A [redacted] dne 03.12.2009 obž. A [redacted] A [redacted] zaslal expresní poštou zásilku na adresu D [redacted] Z [redacted], [redacted] kdy tuto adresu mu dne 30.11.2009 sdělil obž. T [redacted] A [redacted] z e-mailové adresy [redacted]@mail [redacted] na jím užívanou e-mailovou adresu [redacted]@seznam.cz, přičemž zásilka obsahovala cestovní pas [redacted] řidičský průkaz [redacted] č. [redacted] a identifikační kartu [redacted] č. [redacted] všechny uvedené doklady, které byly neoprávněně pozměněny, byly vystaveny na jméno N [redacted] G [redacted] A [redacted] nar. [redacted] a určeny pro A [redacted] A [redacted] nar. [redacted] v [redacted] cestovní pas [redacted] č. [redacted] řidičský průkaz [redacted] č. [redacted] a identifikační kartu [redacted] č. [redacted] všechny uvedené doklady, které byly neoprávněně pozměněny, byly vystaveny na jméno V [redacted] A [redacted] S [redacted], nar. [redacted] a určeny pro G [redacted] G [redacted] nar. [redacted] v [redacted] řidičský průkaz [redacted] č. [redacted], který byl neoprávněně

pozměněn, byl vystaven na jméno N [redacted] G [redacted] D [redacted] nar. [redacted] a určen pro G [redacted] I [redacted] nar. [redacted] v [redacted] a dvě fotografie G [redacted] G [redacted] nalepené na papíře s poznámkami, oba obžalovaní posléze opakovaně prověřovali doručení zásilky, k čemuž mělo dojít dne 08.12.2009, následně až dne 09.03.2010 po předchozí telefonické domluvě obž. T [redacted] A [redacted] ze své z e-mailové adresy [redacted]@mail [redacted] zaslal obž. A [redacted] A [redacted] na jeho e-mailovou adresu [redacted]@seznam.cz zprávu, jejíž přílohou byla fotokopie řidičského průkazu [redacted] č. [redacted] vystaveného na jméno N [redacted] G [redacted] A [redacted] nar. [redacted] přičemž se jednalo o doklad obsahující zjevnou chybu v datech, jenž bude třeba u výrobce reklamovat, 13) obžalovaní A [redacted] A [redacted], T [redacted] A [redacted] a I [redacted] dne 18.12.2009 obž. A [redacted] A [redacted] zaslal obž. T [redacted] A [redacted] SMS zprávu a informoval jej, že jsou doklady hotové, což obž. I [redacted] dne 19.12.2009 potvrdil, dne 21.12.2009 se obž. A [redacted] A [redacted] a obž. T [redacted] A [redacted] domluvili, že předávka peněz se uskuteční v [redacted] a to dne 23.12.2009 kolem 13.30 hodin prostřednictvím A [redacted] L [redacted] nar. [redacted] o čemž dne 22.12.2009 informoval obž. I [redacted] dne 26.12.2009 zaslal obž. T [redacted] A [redacted] obž. A [redacted] A [redacted] emailovou zprávu, která obsahovala adresu [redacted] dne 30.12.2009 obž. A [redacted] A [redacted] na tuto adresu zaslal poštovní zásilku, která obsahovala cestovní pas [redacted] č. [redacted] řidičský průkaz [redacted] č. [redacted] a identifikační kartu [redacted] č. [redacted] přičemž všechny uvedené doklady, které byly neoprávněně pozměněny, byly vystaveny na jméno M [redacted] G [redacted] S [redacted] nar. [redacted] a určeny pro S [redacted] M [redacted] nar. [redacted] v [redacted] cestovní pas [redacted] č. [redacted] a řidičský průkaz [redacted] č. [redacted] přičemž všechny uvedené doklady, které byly neoprávněně pozměněny, byly vystaveny na jméno K [redacted] N [redacted] D [redacted] nar. [redacted] a určeny pro B [redacted] A [redacted] nar. [redacted] v [redacted] tato zásilka však byla zadržena německými orgány činnými v trestním řízení a nebyla vrácena do přepravy, v následujících týdnech i měsících proto obžalovaní A [redacted] A [redacted] T [redacted] A [redacted] podezřelý A [redacted] a další osoby v telefonických hovorech mnohokrát diskutovali o osudu této zásilky a z jakého důvodu nedošlo k jejímu doručení,

14) obžalovaní A [redacted] A [redacted] a T [redacted] A [redacted] dne 24.12.2009 obž. T [redacted] A [redacted] kontaktoval obž. A [redacted] A [redacted] a sdělil mu, že podklady pro výrobu dalších dokumentů poslal po R [redacted] M [redacted] nar. [redacted] s kterým se obž. A [redacted] A [redacted] sešel a podklady převzal na schůzce dne 26.12.2009 v [redacted] dne 11.01.2010 obž. T [redacted] A [redacted] zaslal obž. A [redacted] A [redacted] na adresu [redacted] poštovní zásilku obsahující fotografie dvou mužů a poznámky ohledně jejich fyzického popisu, přičemž jedním z nich byl W [redacted] A [redacted] nar. [redacted] v [redacted] a druhého muže se nepodařilo identifikovat,

- 15) obžalovaní A [redacted] A [redacted] a T [redacted] A [redacted] dne 20.01.2010 obdržel obž. A [redacted] A [redacted] na svoji adresu [redacted] [redacted] poštovní zásilku, jejímž odesílatelem byl H [redacted] B [redacted] [redacted] a která obsahovala šest fotografií H [redacted] B [redacted] nar. [redacted] v [redacted] o příchodu této zásilky obž. A [redacted] A [redacted] informoval obž. T [redacted] A [redacted] jenž potvrdil, že i pro tohoto muže bude třeba nechat udělat doklady, dne 09.02.2010 však oba obžalovaní hovoří o tom, že H [redacted] B [redacted] zřejmě ty doklady chtít nebude a že by obž. A [redacted] A [redacted] mohl jeho fotografie předat podezřelému A [redacted]
- 16) obžalovaní A [redacted] A [redacted] a T [redacted] A [redacted] dne 09.03.2010 obž. T [redacted] A [redacted] ze své e-mailové adresy [redacted]@ [redacted] zaslal obž. A [redacted] A [redacted] na e-mailovou adresu [redacted]@seznam.cz zprávu, jejíž přílohou byly fotokopie cestovního pasu [redacted] č. [redacted] řidičského průkazu [redacted] č. [redacted] a identifikační karty [redacted] č. [redacted] přičemž všechny uvedené doklady, které byly neoprávněně pozměněny, byly vystaveny na jméno V [redacted] S [redacted] A [redacted] nar. [redacted] a určeny pro M [redacted] B [redacted] nar. [redacted] v [redacted] s tím, že tyto doklady budou reklamovány u výrobce, opravené doklady předala dne 07.04.2010 v odpoledních hodinách v [redacted] v obchodním domě [redacted] M [redacted] A [redacted] nar. [redacted]
- 17) obžalovaní A [redacted] A [redacted] a I [redacted] dne 18.03.2010 dosud neztotožněná osoba z e-mailové adresy [redacted]@mail [redacted] zaslala obž. A [redacted] A [redacted] na e-mailovou adresu [redacted]@seznam.cz zprávu, jejíž přílohou byly tři fotografie dosud neidentifikovaného muže, následujícího dne obž. A [redacted] A [redacted] kontaktoval obž. I [redacted] a za účelem jejich přeposlání žádal o jeho e-mailovou adresu a sdělil mu, že bude třeba vyrobit doklady, fotografie se mu však z důvodu zadání špatné adresy nepodařilo poslat, a proto se oba obžalovaní dne 23.03.2010 domluvili, že si je předají na CD nosiči,
- 18) obžalovaní A [redacted] A [redacted] T [redacted] A [redacted], I [redacted], N [redacted] a R [redacted] obž. N [redacted] dne 27.5.2010 objednal u obž. A [redacted] A [redacted] obstarání falešných dokladů totožnosti a stejného dne mu předal potřebné podklady, které obž. A [redacted] A [redacted] téhož dne zanesl obž. I [redacted] oba obžalovaní byli v červnu 2010 průběžně v kontaktu a řešili stav vyřizované zakázky, dne 1.7.2010 obž. R [redacted] informovala obžalovaného A [redacted] A [redacted] že doklady dosud nejsou hotové, že obžalovaný I [redacted] pro ně musel jet do [redacted] dne 6.7.2010 mu předala část objednaných dokladů a řešila reklamaci jednoho z nich, dne 11.7.2010 předala obžalovanému A [redacted] A [redacted] další část a 24.7.2010 poslední objednaný doklad, který byl určen pro neztotožněného muže, jménem J [redacted] který se představil jako muž od T [redacted] a který si doklad vyzvedl v [redacted]

Uvedené jednání obžalovaných bylo citovaným rozsudkem kvalifikováno v případě obž. S [redacted] jako trestný čin účasti na zločinném spolčení podle § 163a odst.1 tr.zákona v jednočinném souběhu s trestným činem padělání a pozměnění veřejné listiny podle § 176 odst. 1, odst. 2 písm.a) tr. zákona ve

formě pomoci podle § 10 písm.c) tr. zákona č. 140/1961 Sb., v případě obž. K. jako trestný čin účasti na zločinném spolčení podle § 163a odst.1 tr.zákona v jednočinném souběhu s trestným činem padělání a pozměnění veřejné listiny podle § 176 odst. 1, odst. 2 písm.a) tr. zákona ve formě pomoci podle § 10 písm. c) tr. zákona č. 140/1961 Sb., v případě obž. N. jako zločin účast na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 tr. zákoníku v jednočinném souběhu se zločinem padělání a pozměnění veřejné listiny podle § 348 odst. 1 alinea 2 odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, v případě obž. T. A. jako zločin účast na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 tr. zákoníku v jednočinném souběhu se zločinem padělání a pozměnění veřejné listiny podle § 348 odst. 1 alinea 2 odst. 3 písm. a) tr. zákoníku č., v případě obž. A. A. jako zločin účast na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 tr. zákoníku v jednočinném souběhu se zločinem padělání a pozměnění veřejné listiny podle § 348 odst. 1 alinea 2 odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, v případě obž. I. jako zločin účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 tr. zákoníku v jednočinném souběhu se zločinem padělání a pozměnění veřejné listiny podle § 348 odst. 1 alinea 2, odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, v případě obž. R. pod bodem I. jako zločin účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 tr. zákoníku v jednočinném souběhu se zločinem padělání a pozměnění veřejné listiny podle § 348 odst. 1 alinea 2 odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, pod bodem II/1. jako přečin přechovávání omamné a psychotropní látky a jedu podle § 284 odst. 2 tr. zákoníku, pod bodem II/2. jako přečin přechovávání omamné a psychotropní látky a jedu podle § 284 odst. 2, 3 tr. zákoníku.

Obžalovaný S. byl odsouzen podle § 163a odst. 1 tr. zákona za užití § 35 odst. 1 tr. zákona k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání tří let, podle § 39a odst. 2 písm. c) tr. zákona byl pro výkon trestu zařazen do věznice s ostrahou, obž. K. byl odsouzen podle § 163a odst. 1 tr. zákona za užití § 35 odst. 1 tr. zákona k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání tří let, pro jehož výkon byl podle § 39a odst. 2 písm. c) tr. zákona zařazen do věznice s ostrahou, dále mu byl uložen trest vyhoštění na dobu deseti let, obž. N. byl odsouzen podle § 348 odst. 3 tr. zákoníku za užití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání čtyř let, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou, i jemu byl uložen trest vyhoštění na dobu deseti let, obž. T. A. byl odsouzen podle § 348 odst. 3 tr. zákoníku za užití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání čtyř let, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou, podle § 80 odst. 1, 2 tr. zákoníku mu byl uložen trest vyhoštění v trvání deseti let, obž. A. A. byl odsouzen podle § 348 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání pěti let, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou, dále mu byl dle § 73 odst. 1,3 tr. zákoníku uložen trest zákazu činnosti spočívající v řízení motorových vozidel všeho druhu v trvání 30 měsíců, současně byl u tohoto obžalovaného zrušen výrok o trestu, který mu byl uložen trestním příkazem Okresního soudu v Rakovníku ze dne 27.4.2011, sp.zn. který mu byl doručen dne 2.9.2011, který nabyl právní moci dnem 13.9.2011, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu, obž. I. byl odsouzen podle § 348 odst. 3 tr. zákoníku za užití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání pěti let, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. c) tr.

zákoníku zařazen do věznice s ostrahou, obž. R. [REDAKCE] byla odsouzena podle § 348 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání čtyř let, pro jehož výkon byla podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku zařazena do věznice s ostrahou.

Dále bylo rozhodnuto dle § 101 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku o zabránění věci-plastového sáčku černo-bílo-oranžové barvy s obsahem 166,8 g sypké látky okrové barvy obsahující heroin, plastového sáčku s obsahem 15,499 g bílé sypké látky obsahující kokain.

Dále bylo rozhodnuto tak, že obž. L. [REDAKCE], S. [REDAKCE], K. [REDAKCE], N. [REDAKCE] se dle § 226 písm. a) tr.ř. zprošťují obžaloby pro jednání popsané pod bodem III. obžaloby, tedy, že dne 13.3.2009 obž. K. [REDAKCE] kontaktoval z Německa obž. S. [REDAKCE] a zajímal se o záležitost opravovaných dokladů, přičemž je mu sdělováno, že se věcí zabývá obž. N. [REDAKCE] neboť nebylo prokázáno, že se skutek stal.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonné lhůtě odvolání všichni obžalovaní, jakož státní zástupce, odvolání státního zástupce je podáno v neprospěch všech obžalovaných.

Odvolání státního zástupce směřuje v neprospěch obž. T. [REDAKCE], A. [REDAKCE], Z. [REDAKCE], K. [REDAKCE], K. [REDAKCE], N. [REDAKCE] a L. [REDAKCE], S. [REDAKCE] do výroku o vině, a v neprospěch všech obžalovaných do výroku o trestu.

Namítá, že nalézací soud se opětovně nevypořádal se žalovanou právní kvalifikací zvláště závažného zločinu padělání a pozměnění veřejné listiny dle § 348 odst. 1 alínea 2, odst. 3 písm. b) tr. zákoníku u obž. T. [REDAKCE], A. [REDAKCE], K. [REDAKCE], N. [REDAKCE] a S. [REDAKCE], odůvodnění absence této právní kvalifikace je nedostatečné, neboť aktuální rozsudek v tomto směru odkazuje na rozsudek původní. Z dokazování plyne, že tito obžalovaní postupovali v úmyslu usnadnit spáchání trestného činu teroristického útoku, o tom svědčí výstupy z operativně pátracích prostředků a písemnosti poskytnuté cestou právní pomoci z Německa, jakož materiály zajištěné u obžalovaných při domovních prohlídkách. V tomto směru odvolatel odkazuje v plném rozsahu na rozbor problematiky, který učinil v prvním odvolání ze dne 21.2.2013.

Pokud jde o jednání popsané pod bodem 3. výrokové části napadeného rozsudku, jeho dílčí část ve vztahu k obž. N. [REDAKCE] a S. [REDAKCE] namítá, že nerozumí zprošťujícímu výroku, odkazuje na ve věci provedený odposlech a záznam telekomunikačního provozu, rozhodnutí v tomto směru ve vztahu k těmto dvěma obžalovaným (N. [REDAKCE], S. [REDAKCE]), považuje za nesprávné, intervenující státní zástupce Městského státního zastupitelství v Praze pak u odvolacího řízení tuto námitku modifikoval tak, že z důvodu ekonomiky řízení na této námitce netrvá.

Brojí proti uloženým trestům, které považuje u všech obžalovaných za nepřiměřeně mírné, kdy ve všech případech byly ukládány tresty v dolní polovině zákonné trestní sazby, ač soud hovoří o dlouhodobě páchané závažné trestné činnosti. Nesouhlasí s hodnocením významu role obž. T. [REDAKCE], A. [REDAKCE] v organizované zločinecké skupině, kdy nalézací soud ho staví na úroveň obž. N. [REDAKCE], což je nesprávné, neboť tento byl klíčovou osobou řídící chod trestné činnosti na německém území, za konečné příjemce pozměněných dokladů zařizoval prakticky vše, koordinoval objednávky a platby finančních prostředků, vyřizoval reklamace, atd.

Navrhuje, aby odvolací soud zrušil napadený rozsudek v celém rozsahu dle § 258 odst. 1 písm. b,c,e), odst. 2 tr.ř. a sám ve věci dle § 259 odst. 1,3 tr.ř. rozhodl, s výjimkou skutku pod bodem 3. rozsudku ohledně kterého je nutno postupovat dle § 259 odst. 1,2 písm. a) tr.ř.

Odvolání obž. L [redacted] S [redacted] směřuje do všech výroků napadeného rozsudku.

Opětovně namítá, že nalézací soud dospěl k závěru o existenci zločinného spolčení, a to bez jakýchkoliv důkazů, přičemž se jedná o nejzávažnější formu organizované skupiny, dané sofistikovanou strukturou, vzájemným propojením, plánovitostí a organizací, rozdělením funkcí a dal. v době, kdy nepochybně obžalovaný nemohl znát ostatní obžalované, až na obž. K [redacted] Z napadeného rozsudku nevyplývá, že by jednotliví účastníci o této skupině věděli a není zřejmé ani kdo a jakou funkci zastával. Rozebírá skutkovou podstatu trestného činu dle § 163a odst. 1 v době trestného činu platného tr. zákona, cituje § 89 odst. 17 téhož zákona a činí závěr, že nalézací soud neprokázal všechny znaky skutkové podstaty tr. činu dle § 163a tr. zákona, nemohl ho proto tímto trestným činem uznat vinným. U tohoto obžalovaného pak platí, a to i dle hodnocení nalézacího soudu, že působil okrajově a nahodile, většinu osob ani neznal a navíc mezi prvním, druhým a třetím skutkem byl odstup devíti měsíců, nelze mu proto prokázat jakoukoliv vědomost všech znaků tohoto domněle existujícího zločinného spolčení.

Odvolatel dále uvádí, že soud prvního stupně pochybil při hodnocení odposlechů, interpretace těchto odposlechů ze strany soudu je účelová, neboť mechanicky soud přejal původní důkazně nepodložené vyhodnocení odposlechů policejním orgánem a učinil z tohoto závěry, které objektivně činit není možné. Není sporu o tom, že souhrny odposlechů mohou vzbuzovat podezření o tom, že obžalovaní jednají např. o pasech či jiných dokladech, stejně tak se však mohou dotýkat obchodu se šatstvem, jak obž. S [redacted] a K [redacted] uvádějí. Poukazuje na obhajobu obžalovaného, že si opatřil pouze jeden cestovní doklad a jeden řidičský průkaz pro svou potřebu, aby nebyl šikanován strážníky městské policie. Dopodrobna rozebírá odposlech záznamu telekomunikačního provozu ze dne 29.11.2008 s tím, že je nejasné, kde z tohoto, ale i všech dalších hovorů vyplývá, že ty, které cestovní doklady byly předány a komu. Je dáno toliko podezření, nicméně, pro podezření nelze nikoho uznat vinným.

Brojí proti uloženému trestu vyhoštění, který vzhledem k ust. § 80 odst. 3 písm. d) tr. zákoníku, který cituje, nelze uložit. Namítá, že se angažoval v bojích o samostatné postavení, tzv. v [redacted] [redacted] v rámci této aktivity se dostal do konfliktu s diktátorským vedením tohoto útvaru na straně jedné, z obavy před smrtí proto musel uprchnout, na straně druhé ovšem i [redacted] jako takovou, která by toto jednání shledávala protiústavní. Proto požádal v ČR o udělení azylu, azylové řízení dosud není ukončeno, opakovaně se prodlužuje, což znamená, že příslušné správní orgány nepokládají jím uváděné důvody za formální.

Navrhuje, aby odvolací soud zrušil napadený rozsudek v celém rozsahu a zprostil ho obžaloby.

Odvolání Z [redacted] K [redacted] směřuje rovněž do všech výroků napadeného rozsudku. Namítá opětovně, že v jeho případě nedošlo k naplnění znaků skutkových podstat stíhaných trestných činů, nalézací soud se nevypořádal se skutečností, že v průběhu celého trestního řízení nebyl proveden jediný přímý důkaz prokazující jeho vinu, provedl pouze odposlechy telefonátů, které měly

zavádějící a nekonkrétní obsah, který lze interpretovat nejednoznačně až rozdílně, což namítala i obhajoba. Nálezací soud pochybil, když dospěl k závěru o tom, že právě on napomáhal upravovat a pozměňovat veřejné listiny, pokud by odvolací soud dospěl k závěru, že závěry obvodního soudu jsou správné, je nutno vzít v potaz, že on figuroval v projednávané věci ryze okrajově. Zcela jednoznačně o žádné organizované skupině nemůže být v jeho případě řeči, neboť chybí pro její existenci řada znaků, tedy vnitřní organizační struktura s rozdělením funkcí a dělbou činnosti, a dal. Jeho okrajová činnost, jak sám soud označil, jistě nemohla být činností tzv. organizované skupiny. Cituje § 176 odst. 1, 2 tr. zákona, činí závěr, že zcela jednoznačně se v jeho případě nejednalo o organizovanou skupinu ve smyslu § 176 odst. 2 tr. zákona, sám ani veřejné listiny nepadělal dle § 176 odst. 1 tr. zákona, nemůže být proto ani odsouzen.

Brojí proti uloženému trestu vyhoštění, který je kontroverzní, neboť v ČR žije se svojí rodinou, jeho manželka je státním příslušníkem ČR a mají dvě společné děti, trest vyhoštění proto nelze uložit.

Navrhuje, aby Městský soud v Praze zrušil napadený rozsudek v celém rozsahu a věc vrátil obvodnímu soudu k novému projednání a rozhodnutí.

Odvolání obž. K [REDAKCE] N [REDAKCE] též směřuje do všech výroků napadeného rozsudku. Pokud jde o skutková zjištění soudu prvního stupně, namítá, že nesprávně dospěl k závěru, že se posuzovaného jednání dopustil celkem šesti jednotlivými útoky, a to v období od 14.2.2009 do 25.7.2010, k tomuto závěru nálezací soud dospěl výlučně po vyhodnocení informací z odposlechů telefonních hovorů, jiný důkaz svědčící o jeho vině nebyl proveden a ani neexistuje. K jeho obhajobě, že ve třech případech převezl z ČR do Německa obálky s neznámým obsahem a předal je neznámým osobám, že v Německu i v ČR vyvíjel též obchodní činnost, na jejímž základě získával finanční prostředky z legální obchodní činnosti, uvěřil nálezací soud toliko částečně, když dospěl k závěru, že o obsahu uvedených zásilek musel vědět, neboť toto vyplývá z kontextu odposlechu telefonních hovorů, které jsou v odůvodnění rozsudku specifikovány. Obvodní soud se pak ve vztahu k jeho osobě řádně nevypořádal ani s výpověďmi spoluobžalovaných A [REDAKCE] A [REDAKCE] a T [REDAKCE] A [REDAKCE] kteří shodně uvedli, že on s trestnou činností, ke které se oba doznali, neměl nic společného. Poukazuje na výsledky domovních prohlídek, vyhodnocení sledování osob a došlé pošty, vyhodnocení právní pomoci z Německa, výpovědi slyšených svědků, které ve vztahu k jeho osobě nepřinesly žádný pozitivní důkaz o tom, že by se předmětné trestné činnosti měl dopouštět. Navíc soud nevzal v úvahu, že uvedené odposlechy mohou mít jiný význam, než který jim je ze strany orgánů trestního řízení přikládán, a to zejména s ohledem na jeho zmíněné obchodní aktivity. Odkazuje na odvolání do předchozího rozsudku ve věci, kde se mj. dopodrobna zabývá jednotlivými odposlechy, které mají vztah k jeho osobě, konkrétně ze dne 8.6.2009, 23.6.2009, 3.8.2009, 6.11.2009, 27.5.2010, 14.2.2009, 14.4.2009 a dal., ze kterých lze dovodit s ohledem na odposlech jiných osob jeho účast na posuzovaném jednání, ale lze z nich zcela jednoznačně dovodit i závěry naprosto jiné, nejedná se o důkazy, které by ho z posuzované trestné činnosti usvědčovaly nade vsí pochybnost. Je toho názoru, že nebyl podán žádný přesvědčivý důkaz o jeho vině, měl proto být obžaloby zproštěn.

Pokud by odvolací soud jeho závěr nesdílel, poukazuje na nesprávné právní hodnocení jeho jednání, kdy nesouhlasí s právní kvalifikací dle § 361 odst. 1 tr. zákoníku, cituje § 129 tr. zákoníku, definující organizovanou zločineckou skupinu, kdy dle jeho názoru v jeho případě, kdy měl dle nálezacího soudu plnit roli kurýra, tedy osoby nahraditelné, nevykonávající nic speciálního či

specifického, není možné, aby toto jednání bylo takto kvalifikováno. Dle jeho názoru nejsou dány stabilnější vnitřní vztahy v rámci takové skupiny, zejména pak takové, které by zcela jasně oddělily činnost obžalovaných jako prosté organizované skupiny od činnosti organizované zločinecké skupiny, která představuje vyšší stupeň organizovanosti. V daném případě bylo možné jednotlivé dílčí činnosti zastat jinými osobami, působnosti a jednotlivé okruhy úkolů nebyly zcela rigidně rozděleny mezi jednotlivé obžalované, poukazuje na rozsudky Vrchního soudu v Praze, sp.zn. [REDAKCE]

Dále namítá opětovně, že obvodní soud posoudil jeho údajnou trestnou činnost jako jeden pokračující trestný čin, neboť měl průběžně komunikovat s obž. A [REDAKCE] A [REDAKCE] a v trestné činnosti skutečně pokračovat, s tímto závěrem nelze souhlasit, není dána časová souvislost, neboť od posledního útoku v r. 2009 (srpen) do trestné činnosti v r. 2010 (konec května) uplynula doba téměř 10 měsíců. V případě shledání viny ve všech bodech, jak to učinil nalézací soud, mělo být jeho jednání tedy posouzeno jako dva pokračující trestné činy, jeden, který byl spáchán od 14.2. do 16.12. 2009, druhý od 19.4. 2010. Pokud jde o trestnou činnost v roce 2009, nemohlo se jednat o účast na zločinném spolčení, neboť toto nebylo trestným činem, pokud jde o zbývající trestnou činnost v roce 2010, vzhledem k jeho námitkám ke skutkovým zjištěním obvodního soudu, citovaným shora, se o trestnou činnost nejednalo, i v případě, pokud by tomu tak bylo, trest, který mu byl uložen, je trestem nepřiměřeně přísným.

Poukazuje dále na skutečnost, že mu byl uložen v podstatě stejný trest jako spoluobž. T [REDAKCE] A [REDAKCE] a A [REDAKCE] A [REDAKCE] přičemž rozsah jejich údajné trestné činnosti je podstatně větší, navíc, nyní byl uznán vinným šesti útoky oproti prvnímu odsuzujícímu rozsudku, kdy byl uznán vinným celkem 14 útoky, přesto mu je uložen stejný trest.

Brojí proti trestu vyhoštění s tím, že není pravda, že v době páčání údajné trestné činnosti žil [REDAKCE] pokud by tomu tak bylo, nemohl by údajnou soustavnou trestnou činnost páchat [REDAKCE] v ČR má trvalý pobyt a měl zde vazby pracovní a obchodní, proto mu trest vyhoštění neměl být ukládán, poukazuje na ust. § 85 odst. 3 písm. c) tr. zákoníku.

Navrhuje, aby odvolací soud zrušil napadený rozsudek a vrátil věc soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí, případně mu uložil podstatně mírnější trest při uznání jeho námitek týkajících se právního hodnocení, bez uložení trestu vyhoštění.

Odvolání obž. T [REDAKCE] A [REDAKCE] rovněž směřuje do všech výroků napadeného rozsudku. Namítá, že rozhodně nemůže souhlasit se závěrem soudu, neboť na základě důkazů, které měl k dispozici, rozhodně provedené důkazy neprokazují jeho vinu, neprokazují tedy, že by se podílel či založil organizovanou zločineckou skupinu, že by se činnosti organizované zločinecké skupiny účastnil či ji podporoval. Opakuje svoji obhajobu, že doklady, které byly pozměněnými originály dokladů, sloužily převážně jeho krajanům, kteří se snažili vycestovat z domovské země, případně jiných států, a to k usnadnění a zjednodušení pobytu cizinců na území jediného státu, nikoli pro potřeby jakékoli zločinecké skupiny, případně pro osoby, které by měly tyto doklady využívat k páčání další trestné činnosti. V žádném případě nelze dovozovat na základě operativních zpráv, že by věděl či měl vědět, pro jaké jiné účely by takové doklady měly být užívány, nevyplývá to ze zajištěných telefonních odposlechnů, případně e-mailových zpráv. Je přesvědčen, že v jeho případě lze jednání kvalifikovat toliko jako zločin

padělání a pozměnění veřejné listiny dle § 348 odst. 1 alinea 2, odst. 3 písm. a) tr. zákoníku.

Vzhledem k námitkám ohledně právní kvalifikace je přesvědčen, že trest, který mu byl uložen, je nepřiměřeně přísný, měl mu být ukládán při spodní hranici zákonné trestní sazby § 348 odst. 3 tr. zákoníku, a to byt jako trest odnětí svobody nepodmíněný. Pokud jde o jeho zařazení pro výkon trestu do věznice s ostrahou a uložený trest vyhoštění, ponechává tyto výroky na zvážení odvolacího soudu, upozorňuje však, že v minulosti nebyl soudně trestán, nebyl ani trestně stíhán, v rámci Evropské unie, konkrétně [REDAKCE] žije, má zde manželku a nezletilé děti.

Odvolání obž. A [REDAKCE] A [REDAKCE] též směřuje do všech výroků napadeného rozsudku. Opětovně namítá, že soud se při právní kvalifikaci jeho jednání nikterak nezabýval ve svém odůvodnění skutečností, že k jednání, kterého se měl dopouštět, docházelo od roku 2009 do roku 2010, tzn. jednotlivé dílčí útoky měly být spáchány za platnosti a účinnosti zák. č. 140/1961 Sb., zbylé dílčí útoky, za účinnosti tr. zákoníku č. 40/2009 Sb. Usnesení o zahájení trestního stíhání ani obžaloba nekladla obžalovaným za vinu účast na organizované zločinecké skupině, tato je kvalifikačním znakem a měly k tomu být provedeny důkazy. Namítá absenci naplnění zákonných znaků organizované zločinecké skupiny, cituje definici této nejzávažnější formy trestné činnosti trestním zákoníkem. Namítá, že z jednání, které je v napadeném rozsudku popsáno, není zřejmé kdo komu byl podřízen, jaká byla funkce jednotlivých obžalovaných, jaká byla pravidla či struktura a jak k těmto závěrům soud prvního stupně dospěl. Jednání popisované v rozsudku lze přirovnat spíše k prodeji zeleniny, který si nakoupí zboží, které je následně prodáváno dále, kdy tak prodejce není a nemůže být členem organizované zločinecké skupiny, neboť zde nikdy není hierarchie, řád, natož úmysl nebo domluva o soustavném páčání. Nelze uvést do jednočinného souběhu organizovanou zločineckou skupinu jako nejvyšší formu trestné činnosti a organizovanou skupinu, tyto dva pojmy je nutno od sebe odlišovat. Organizovaná skupina je sdružení nejméně tří osob, v němž je provedena určitá dělba úkolů mezi jednotlivými členy sdružení a jehož činnost se v důsledku vyznačuje plánovitostí a koordinovaností, to zvyšuje pravděpodobnost úspěšného provedení trestného činu a tím i jeho závažnost. Organizovaná skupina na rozdíl od organizované zločinecké skupiny není definovaná trestním zákonem a nemusí mít trvalý charakter, postačí i provedení jediného útoku, nevyžaduje se u ní vnitřní organizační struktura charakterizující vztahy nadřízenosti a podřízenosti, v případě, že pachatel spáchá trestný čin jako člen organizované skupiny, má tato povahu trestné součinnosti. Buď se tedy může jednat o organizovanou zločineckou skupinu nebo o organizovanou skupinu, nelze aby se naráz jednalo o oba pojmy.

Nalézací soud se pak ve svém odůvodnění nikterak nevypořádal se změnou trestního zákona, ke které došlo během údajných jednotlivých dílčích útoků, neuvedl z jakého důvodu ho odsoudil dle nového trestního zákoníku za všechny dílčí útoky mu kladené za vinu, když dle základních ustanovení trestního zákona se trestnost činu posuzuje podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán, jestliže se zákon změní během páčání činu, použije se zákona, který je účinný při dokončení jednání, kterým je čin spáchán, toto ustanovení však lze použít pouze v případě, že jednání pachatele, kterého se dopustil před změnou trestního zákona, lze posoudit spolu s jednáním spáchaným po této změně jako pokračující či trvajícím trestný čin jen tehdy, jestliže byly útoky páchané za účinnosti dřívějšího zákona vůbec trestné.

Vzhledem ke shora uvedenému pak odvolatel cituje ust. § 176 odst. 1, 2 tr. zákona účinného do 31.12.2009 s tím, že on nic nepadělal, nezměnil ani neužil, nemohl tedy naplnit znaky skutkové podstaty tohoto trestného činu, nalézací soud se nezabýval jeho námitkou, že ho nelze odsoudit za pokračující trestný čin dle nového zákona a spojit jednání, které před rokem 2010 dle citovaného tr. zákona účinného do 31.12.2009, bylo jednáním trestným, neboť jednání, které mu je kladeno za vinu, tehdy nenaplněovalo znaky skutkové podstaty žádného trestného činu. Jeho jednání je proto nutno rozdělit do dvou částí, a to jednání do konce roku 2009 (za účinnosti zák. č. 140/1961 Sb.), kdy nebylo trestné (skutky č. 1-12 v obžalobě), a jednání zahrnující období od 1.1.2010 (skutky 14-17 obžaloby). Zvolený postup soudu prvního stupně porušuje základní práva a svobody, neboť došlo k retroaktivitě zákona, které je zakázané.

Odvolatel dále poukazuje na skutečnost, že obvodní soud nepochybil, pokud provedl jako důkaz e-mailovou korespondenci opatřenou dle § 88a tr. řádu, a to z důvodů, které blížeji rozebírá.

Upozorňuje, že interpretace jeho výpovědi v odůvodnění napadeného rozsudku není v souladu s výpovědí zachycenou v protokolu z hlavního líčení.

Navrhuje, aby odvolací soud zrušil napadený rozsudek v celém rozsahu a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu jednání.

Rovněž odvolání obž. I. [REDAKCE] F. [REDAKCE] I. [REDAKCE] směřuje do všech výroků napadeného rozsudku. Namítá, že je přesvědčen, že na podkladě důkazů, které dle odůvodnění nalézacího soudu, ho mají usvědčovat, rozhodně ho nelze shledat vinným, tak jak obvodní soud učinil, novým rozhodnutím nalézacího soudu došlo fakticky pouze ke kosmetické úpravě původního rozhodnutí, proto jeho argumentace i námitky, již vyjádřené, zůstávají nadále stejné.

Opakuje, že pokud jde o věci zajištěné při domovní prohlídce v místě jeho trvalého bydliště dne 6.4.2011, v bytě bez číselného označení, v přízemí a prostorách příslušejících k bytu na adrese [REDAKCE] domovní prohlídka byla provedena neoprávněně, nelze proto předměty při tomto úkonu zajištěné jako řádné důkazy použít. Závěr ohledně nezákonnosti domovní prohlídky opírá o judikaturu Ústavního soudu, konkrétně o nález č. I. ÚS 3369/10 z 10.1.2012, který cituje. V daném případě příkaz vydaný soudcem Obvodního soudu pro Prahu 2, sp.zn. [REDAKCE] ze dne 1.4.2011, před zahájením jeho trestního stíhání neuvádí, že by se mělo jednat v tomto případě o úkon neodkladný nebo neopakovatelný, neuvádí, že by se mělo jednat a proč o úkon neodkladný nebo neopakovatelný, neobsahuje ani obecný odkaz na příslušná zákonná ustanovení (§§158 odst. 3, 160 odst. 4 tr. řádu). Je vyloučeno, že v dané věci se jednalo o případ, kdy věc nesnesla odkladu a nebylo možné v souladu se zásadou zdrženlivosti uvedené věci vyžádat např. nejprve cestou výzvy dle § 78 tr. řádu, když soud na návrh státního zástupce o nařízení domovní prohlídky rozhodoval s časovým odstupem osmi měsíců poté, co se obžalovaný měl trestné činnosti údajně dopustit. Cituje nález Ústavního soudu sp.zn. III. ÚS 287/96, II. ÚS 362/06, I. ÚS 536/06, II. ÚS 1940/10 a dal., zabývající se touto problematikou.

Dále opětovně brojí proti ve věci provedeným odposlechům telefonních hovorů. Zdůrazňuje, že soud v odůvodnění napadeného rozsudku ignoroval skutečnost z provedeného dokazování získanou, že jeho osoba nebyla, a to dokonce ani za procesně pochybného použití srovnávací nahrávky z hlavního líčení, soudní znalkyní z oboru fonoskopie ztotožněna, neboť tato znalkyně ve vztahu k němu uvedla, že jeho hlas s osobami na záznamech z odposlechů

neztotožnila. Závěr soudu prvního stupně o tom, že v záznamech telefonních hovorů hovoří s obž. A. A. proto nemá oporu v provedeném dokazování. Namítá, že v hlavním líčení nebyl proveden žádný jiný důkaz odposlechů telefonních hovorů, který by se měl týkat přímo jeho osoby a jeho telefonního čísla, přesto že jej soud v rozsudku označuje spolu s A. A. za ústřední postavu celé kauzy.

Opakuje, že pokud jde o výpověď spoluobžalovaného A. A. z něhož též nalézací soud dovozuje jeho vinu, je tato interpretována nepřesně a účelově v jeho neprospěch, když z protokolu o hlavním líčení ze dne 19.9.2012 rozhodně nevyplývá, že by A. A. vypovídal ve smyslu, že padělané doklady objednával právě u něho – I. tento spoluobžalovaný uvedl pouze to, že na obž. I. dostal kontakt od nějakého s tím, že by mu mohl pomoc sehnat nějaké lidi, kteří padělají doklady, obž. I. mu pak řekl, že se doklady dělají v a že to nějakou dobu trvá. Z tohoto rozhodně nelze učinit závěr, že si tento spoluobžalovaný u jeho osoby jakékoliv doklady objednal. Poukazuje, že dle názoru nalézacího soudu měl tento obžalovaný využívat A. A. jako svého obchodního zástupce, obž. R. jako svou sekretářku nebo asistentku, přičemž není známo, jak k těmto závěrům soud dospěl, když nebyl k tomuto proveden jediný důkaz, neexistuje důkaz prokazující komunikaci či kooperaci mezi obžalovaným a obž. R. či ostatními obžalovanými, kteří měli zločinné spojení tvořit. Pokud by skutečně on měl využívat takto obž. R. lze si těžko představit, že by mezi sebou fakticky každodenně nekomunikovali, žádné takové důkazy provedeny nebyly.

Pokud jde o právní kvalifikaci trestného činu, skutek tak jak je popsán v obžalobě, nenaplnuje znaky skutkové podstaty trestného činu, pro který byl obžalován, natož trestného činu, pro který byl následně odsouzen, když takové jednání nelze považovat za trestné. Jednání, kterým se obžalovaný měl dopustit obou zločinů v jednočinném souběhu je popsáno pod body 10,13,17 a 18 obžaloby, (které dopodrobna cituje), uvedených zločinů se měl tedy v podstatě dopustit toliko tím, že ho údajně telefonicky kontaktoval A. A. a tím, že mu měli být zaslány jakési fotografie na e-mail, jakož, že měl být informován A. že peníze mají být přivezeny následujícího dne, atd. Takto žalované jednání samo o sobě nenaplnuje znaky základní skutkové podstaty žalovaného trestného činu, nenaplnuje ani znaky skutkové podstaty žádného trestného činu či alespoň přípravného jednání k jeho spáchání.

Opakovaně se zabývá přípustností aplikace trestního zákoníku účinného od 1.1.2010 i na skutky, které spadají do roku 2008 a 2009, když tehdejší trestně právní úprava jednání spočívající např. v opatření a přechovávání padělané nebo pozměněné veřejné listiny, za trestný čin nepovažovala. Cituje z důvodové zprávy k trestnímu zákoníku, kde je uvedeno, že trestný čin padělání a pozměnění veřejné listiny je nově upraven tak, aby se mimo již stávajících dvou jednání, vztahoval i na opatření a přechovávání padělané nebo pozměněné listiny, pokud se tak stalo v úmyslu, aby jí bylo užito jako pravé, dále i na výrobu, nabízení, prodej, zprostředkování nebo jinou formu zpřístupnění, opatření nebo přechovávání nástroje, zařízení nebo jeho součásti, postupu, pomůcky nebo jakéhokoliv jiného prostředku, včetně počítačového programu, vytvořeného nebo přizpůsobeného k padělání nebo pozměnění veřejné listiny. Tím se i příprava k tomuto trestnému činu spočívající v uvedených formách jednání považuje za dokonání trestného činu. Z uvedeného je tedy zřejmé, že takové jednání nebylo před r. 2010 vůbec trestné.

Odmítá právní kvalifikaci jednání obžalovaných jako účasti na činnosti organizované zločinecké skupiny, není uvedeno, v čem by měla spočívat vnitřní

organizační struktura takové skupiny, mezi kým a jak existovaly vztahy nadřízenosti a podřízenosti, jak byly rozděleny funkce v rámci organizace, jaká byla pravidla skupin takové skupiny, zda osoby obžalované mezi sebou měly určitou dlouhodobou strategii, jakou úmyslnou trestnou činnost měly soustavně páchat. Tyto znaky zločinného spolčení (mafie) nebyly vůbec prokázány ani nebyly předloženy důkazy k jejich prokázání. Pokud je vycházeno ze zákonné definice zločinného spolčení, za které se považuje sdružení nejméně tří trestně odpovědných osob, v němž je provedena určitá dělba úkolů mezi jednotlivé členy sdružení a jehož činnost se v důsledku toho vyznačuje plánovitostí a koordinovaností, což zvyšuje pravděpodobnost úspěšného provedení trestného činu a tím i jeho nebezpečnost pro společnost, pak pro zločinné spolčení proto nestačí jen dělba úkolů mezi jednotlivé členy společenství více osob, jak je tomu u organizované skupiny, ale je vyžadována pevná vnitřní organizační struktura s rozdělením funkcí a dělbou činnosti. Tato vnitřní organizační struktura je zejména charakterizována vztahy nadřízenosti a podřízenosti relativní stabilitou a přísnějších dodržování pravidel, včetně zásadního utajení organizace, její struktury a jejích akcí. Dělbou činností u zločinného spolčení vyplývá z organizační struktury zločinného spolčení. Nic z toho prokázáno nebylo.

Za nepřijatelné považuje úvahy soudu zahrnovat pod pojem zločinné spolčení osoby, které měly být pouhými zákazníky. Pokud jde o soustavné páchaní trestné činnosti, nelze v období do konce r. 2009 v tomto spatřovat jednání spočívající v distribuci padělaných či pozměněných dokladů, tedy v jednání, které podle tehdejší trestně právní úpravy nebylo trestné. Poukazuje na zásadu *nullum crimen sine lege*.

Navrhuje, aby odvolací soud zrušil napadený rozsudek v celém rozsahu a věc vrátil soudu prvního stupně k novému projednání.

Konečně i odvolání obž. R. [REDAKCE] směřuje do všech výroků napadeného rozsudku. Namítá, že skutky tak, jak jsou popsány v obžalobě a napadeném rozsudku pod body I/4-9,18, II/1,2, nespáchala, žádá soud v souladu s právem na spravedlivý proces o možnost vykonat důkazy ve prospěch její obhajoby, zejména kamerové záznamy z údajných schůzek, když žádný z důkazů obžaloby nejsou přímé a nadevší pochybnost prokazující její vinu, poukazuje na porušení zásady v pochybnostech ve prospěch obžalovaného. Pokud jde o jednání popsané pod bodem II/1,2, není najisto a bez pochybností prokázáno, že nikdo další nemanipuloval s obsahem batožiny, která byla uložena u L. [REDAKCE] V judikatuře není najisto ustáleno, co trestní zákoník považuje u omamné látky jako množství větší než malé, tedy, kdy je přechovávání takové látky pro vlastní potřebu trestní (zřejmě trestné).

Žádá odvolací soud po projednání věci o úplné zproštění ve všech bodech obžaloby.

Městský soud v Praze jako soud odvolací přezkoumal z podnětu podaných odvolání podle § 254 odst. 1 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které napadenému rozsudku předcházelo, a dospěl k následujícím závěrům.

V řízení, které napadenému rozsudku předcházelo, nebyly shledány podstatné procesní vady, které by měly za následek jeho zrušení dle § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu, právo obžalovaných na obhajobu bylo respektováno. Soud prvního stupně provedl dokazování tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro správné

rozhodnutí ve věci tak, jak mu to ukládá trestní řád v ustanovení § 2 odst. 5. Řádně provedl důkazy svědčící jak ve prospěch, tak v neprospěch obžalovaných, tyto řádně provedené důkazy pak hodnotil v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů vyjádřenou v § 2 odst. 6 tr. řádu, který stanoví, že orgány trestního řízení hodnotí důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu, jednotlivě i v jejich souhrnu. Řádně zjištěný skutkový děj posoudil obvodní soud správně i po stránce právní, takže výroku o vině nelze ničeho vytknout.

Pokud jde o námitky státního zástupce do výroku o vině, odvolací soud se s nimi neztotožňuje. Je sice pravdou, že v mnohém odkázal nalézací soud při hodnocení důkazů na původní, již v rámci odvolacího řízení zrušený rozsudek, aniž by argumenty, se kterými se odvolací soud ztotožnil, opětovně opakoval a rozebíral. Jedná se sice o pochybení, nicméně nalézací soud dospěl k závěru, že vzhledem k rozsahu věci, není pochybení tak závažné, aby musel nyní napadený rozsudek ručit, a to z důvodu nedostatku jeho odůvodnění ve smyslu § 125 tr. řádu, neboť se jedná o pochybení v podstatě formální, kterého se však nalézací soud pro příště vyvaruje. Pokud státní zástupce namítá, že z dokazování jednoznačně plyne, že obž. T. A. K., N. a S. se dopouštěli žalovaného jednání v úmyslu usnadnit spáchání trestného činu teroristického útoku, což bylo zjištěno konkrétně z výstupů operativně pátracích prostředků a písemností obdržených cestou právní pomoci z Německa, svědčí o tom i materiály, které u těchto obžalovaných byly zajištěné v rámci domovních prohlídek, namítá, že soud odmítl provést důkaz zdokumentování 191 e-mailových zpráv, shromážděných od 14. 6. 2009 do 13. 11. 2009, kdy byl řádně soudcem vydán příslušný příkaz dle § 88a odst. 1 tr. ř. ve vztahu k e-mailové adrese obž. A. A. @seznam.cz, s odkazem na zprávy ze dne 8. 11. 2009 (přichází od T. A.) a ze dne 12. 11. 2009 (odchází k I. I.), kdy šlo o e-maily doručené, přečtené a přeposlané dále, což vylučuje postup dle § 88 tr. ř. a vyžaduje právě postup dle § 88a tr. ř., důkaz je proto zcela možno jednoznačně provést. K tomuto musí odvolací soud, ve shodě se soudem obvodním, uvést, že pokud jde o důkaz DVD s označením 01, který zachycuje provoz e-mailové adresy @seznam.cz v době od 14. 6. 2009 do 13. 11. 2009, tento byl opatřen na podkladě předchozího soudního příkazu ke zjištění údajů o uskutečněném telekomunikačním provozu dle § 88a odst. 1 tr. ř., kdy tímto postupem skutečně lze zjišťovat pouze údaje o již uskutečněném telekomunikačním provozu, tedy v minulosti, dle příslušné judikatury skutečně tímto postupem lze zjišťovat toliko údaje příkladmo vyjmenovávané nalézacím soudem, tedy údaje kdo, kde, s kým, nikoli přesný obsah hovorů či zpráv (těmito údaji jsou např. volané a volající číslo v případě telefonních hovorů, adresa odesílatele a adresa příjemce v případě e-mailových zpráv, použitá služba, datum a čas, místo připojení atd.). Obsah telefonních hovorů, stejně pak tak obsah e-mailových zpráv, tedy jejich znění, lze získat pouze postupem dle § 88 odst. 1 tr. ř., který v tomto případě (01) nebyl proveden a dodržen. Nalézací soud proto správně tento předložený důkaz neprovedl, neboť se jedná o důkaz před soudem procesně nepoužitelný.

Pokud jde o právní pomoc z Německa, musí odvolací soud, ve shodě se soudem nalézacím, uvést, že z této vyplývá, že tamní policie identifikovala některé osoby, které používaly padělané pasy od A. A. a to prostřednictvím sledování listovních zásilek. Takto bylo zjištěno, že dokumenty na jméno K. N. D. užíval B. A. který se na

území SRN nedopustil žádné nezákonné činnosti, doklady na jméno V [REDACTED] S [REDACTED] A [REDACTED] užíval M [REDACTED] M [REDACTED] který byl přistižen při jízdě bez platné jízdenky, dalším uživatelem padělaného cestovního pasu, a to na jméno N [REDACTED] G [REDACTED] A [REDACTED], byl A [REDACTED] K [REDACTED] A [REDACTED], který byl vyšetřován pro dopravní nehodu a pro neoprávněné používání údajů z platebních karet. Dále bylo zjištěno, že pas na jméno V [REDACTED] A [REDACTED] S [REDACTED] užívá jistý G [REDACTED] alias G [REDACTED] který je vyšetřován pro podezření z přípravy těžkého násilného činu, ohrožujícího stát a z podezření navazování kontaktů za účelem spáchání těžkého násilného činu ohrožujícího stát, nebyly však shromážděny žádné zprávy o tom, že by mu bylo ve věci sděleno obvinění či že by došlo vůbec k zahájení trestního stíhání či byla dokonce podána obžaloba, či ve věci nějakým způsobem rozhodnuto. Konečně bylo zjištěno, že na fotografiích, které byly z NSR zaslány A [REDACTED] A [REDACTED] byl zobrazen H [REDACTED] B [REDACTED] který se nachází ve vydávací vazbě kvůli vytváření teroristického uskupení od 23. 11. 2010, nic bližšího, žádné poznatky upřesňující však shromážděny v tomto konkrétním případě nebyly. Nalézací soud správně vyhodnotil tuto právní pomoc jako nedostatečnou pro uvedenou právní kvalifikaci, které se státní zástupce domáhá, neboť pokud se týká přímo jednotlivých obžalovaných, právní pomoc uvedla toliko tzv. poznatky vztahující se k nim, které nebyly nikterak ověřené, jedná se o zdroje osob spolupracujících s policií (které jsou uváděny slovy: na základě sdělení důvěrníka bylo zjištěno, atd.), dle těchto zdrojů obž. T [REDACTED] A [REDACTED] měl být vůdčí osobou skupiny [REDACTED] která se však měla již počátkem r. 2009 rozpadnout, obž. K [REDACTED] měl být členem téže skupiny a shromažďovat peníze, které měl vozit do [REDACTED]

Obvodní soud správně vyhodnotil, že takovéto informace nelze považovat za důkazy ve smyslu trestního řádu, které by mohly vést k právní kvalifikaci, které se v tomto případě státní zástupce domáhá. Jedná se toliko o operativně pátrací informace, nikterak neověřené a neprověřené, shromážděné z důvěrných zdrojů policie či z internetových stránek. Nalézací soud správně vyhodnotil, že e-mailová korespondence K [REDACTED] a S [REDACTED] kterou mohl jako důkaz v řízení před soudem použít (jedná se o korespondenci v období od 13. 11. 2009 do 2. 3. 2010 (nikoli tedy e-maily shromážděné na DVD [REDACTED] O1) nemůže být důkazem, který by mohl vést k vině obžalovaných v tom smyslu, že jednali v úmyslu usnadnit teroristický útok, byť je dáno pro toto důvodné podezření. Z provedených a upotřebitelných důkazů je patrné, že tito obžalovaní se zajímali o dění [REDACTED] navštěvovali internetové stránky týkající se této problematiky, komunikovali spolu tak, jak komunikovali (byť z této evidentně zašifrované komunikace je možno se domnívat, že se jedná o podezřelé dění, z provedených a upotřebitelných důkazů nelze však toto podezření změnit v jistotu beze všech pochybností).

Správně nalézací soud zamítl návrh státního zástupce na vypracování znaleckého posudku z oboru extremismu, neboť takovýto posudek by v daném případě nemohl jistě vést k posouzení jednání obžalovaných v naznačené právní kvalifikaci, právě vzhledem k nedostatku dalších upotřebitelných důkazů, K této právní kvalifikaci směřují toliko domněnky a indicie, nikoli upotřebitelné důkazy (přímé či nepřímé) ve smyslu trestního práva. Správně nalézací soud konstatuje, že pokud měl být obž. T [REDACTED] A [REDACTED] hlavou teroristické buňky organizace [REDACTED] obsahuje právní pomoc SRN též poznatek, že tato [REDACTED] buňka se rozpadla počátkem r. 2009, z provedených důkazů vyplývá, že T [REDACTED] A [REDACTED] s A [REDACTED] A [REDACTED] začali spolupracovat v září 2009, v té době podle uvedených poznatků již teroristická buňka reálně neexistovala.

Pokud jde o námitky odvolatelů – obžalovaných, které směřují do hodnocení důkazů v případě odposlechů telekomunikačního provozu, konkrétně telefonních hovorů s tím, že interpretace odposlechů ze strany soudu je účelová a vinu obžalovaných neprokazuje, odvolací soud se s těmito neztotožňuje. Soudem prvního stupně citované záznamy o odposlechu telekomunikačního provozu, jsou důkazy naprosto jednoznačné, tak, jak soud jejich obsah vykládá, je odpovídající. Obžalovaní sice mnohdy hovoří zašifrovaně, nicméně v kontextu s důkazy dalšími a v kontextu se všemi odposlechy, nelze obsahy jednotlivých hovorů interpretovat jinak, než nalézací soud učinil. Je přitom zcela nesporné, že se jedná o hovory právě obžalovaných, což vyplývá mj. i ze znaleckého posudku z oboru fonetiky, který stvrdila znalkyně, v tomto směru odkazuje odvolací soud na hodnocení nalézacího soudu. Námitka obž. I. [REDAKCE] není podstatná, neboť znalkyně stvrdila svůj znalecký posudek, přičemž připustila mírné pochybnosti v některých případech o hovoru tohoto obžalovaného, nicméně je nutno vycházet ze znaleckého posudku jako celku.

Odvolací soud se neztotožňuje ani s námitkou obž. I. [REDAKCE] ohledně nezákonnosti domovní prohlídky v místě jeho trvalého bydliště dne 6. 4. 2011. Podnět na vydání příkazu k domovní prohlídce dle ust. § 83 tr. řádu, adresovaný státnímu zastupitelství, má veškeré zákonné náležitosti, včetně odůvodnění, proč je tento úkon považován za úkon neodkladný, naprosto stejné náležitosti pak má návrh státního zástupce Obvodnímu soudu pro Prahu 2 na nařízení domovní prohlídky. Pokud jde o samotný příkaz k domovní prohlídce, který udělil soudce Obvodního soudu pro Prahu 2, JUDr. Jiří Říha, Ph.D., pak sice kromě ostatních náležitostí, které jsou zde rovněž obsaženy, sice výslovně neuvádí, že se jedná o neodkladný úkon, což samozřejmě je pochybení, nicméně je zde dopodrobna rekapitulován návrh státního zástupce s tím, že soudce dospěl k závěru, že je naprosto důvodný a jsou splněny všechny zákonné podmínky pro vydání takového příkazu (již z povahy věci tedy je nutno tento úkon považovat za neodkladný). Odvolacímu soudu jsou samozřejmě známa rozhodnutí Ústavního soudu, kterých se odvolatel dovolává, rovněž nikterak nezpochybňuje judikaturní charakter rozhodnutí Ústavního soudu. Každé rozhodnutí Ústavního soudu však bylo vydáno nejprve pro tu kterou konkrétní věc, je nutno pak řádně zvážit, zda to které rozhodnutí je příléhavé i pro další konkrétní trestní věc. V dané trestní věci, v tomto konkrétním případě, dle názoru odvolacího soudu nelze konstatovat, že příkaz soudce k domovní prohlídce nemá náležitosti požadované trestním řádem a že je nutno z tohoto důvodu považovat domovní prohlídku za nezákonnou (kdy nelze proto přihlížet k důkazům, získaným v rámci této domovní prohlídky), takovýto přístup by byl ryze formálním. V tomto konkrétním případě příkaz soudce k domovní prohlídce neobsahuje toliko obecný odkaz na návrh, který byl učiněn státním zástupcem, soudce dopodrobna rozebírá proč, z jakých důvodů nařizuje domovní prohlídku, příkaz obsahuje i podrobné poučení dle § 85, 85a odst. 1, 2 tr. řádu jakož § 78 tr. řádu, s tím, že návrh státního zástupce (a to jako celek, včetně odůvodnění), shledal zcela důvodný a jsou splněny zákonné podmínky pro vydání takového příkazu.

Konečně se odvolací soud neztotožňuje ani s námitkami odvolatelů, které směřují do právní kvalifikace.

Je zcela nesporné, že trestně právní jednání je možno posoudit toliko dle zákona účinného v době, kdy je trestný čin spáchán, přičemž podle nového zákona se postupuje tehdy, je-li to pro pachatele příznivější. Nalézací soud správně dospěl k závěru, že v případě obž. S. [REDAKCE] a obž. K. [REDAKCE] je

možno jejich jednání posoudit dle trestního zákona účinného do 31.12.2009, neboť jejich trestnou činnost je nutno datovat do r. 2009, kdy byla ukončena. V této souvislosti pak je nutno obvodnímu soudu vytknout, že v uvozující části skutkové věty za I. je uvedeno, že všichni obžalovaní se trestné činnosti dopustili v průběhu období od listopadu 2008 do července 2010, kdy mělo být uvedeno s výjimkou obž. S [redacted] a obž. K [redacted] jejich jednání do r. 2010 již nezasahovalo, což pak má samozřejmě vliv na právní kvalifikaci, na užití příslušného trestního zákona (viz níže). Odvolací soud naprosto souhlasí s vyhodnocením nalézacího soudu, že podstata trestné činnosti všech obžalovaných spočívala ve výrobě a distribuci padělaných průkazů totožnosti, kdy cílem této činnosti bylo zajistit padělky dokladů osobám nelegálně se zdržujícím na území států Evropské unie, zejména SRN, a to za účelem jakési legalizace jejich pobytu zde, neboť v případě prokázání pravé identity, by setrvání takových osob v Evropské unii bylo když ne nemožné, tak nepochybně velmi obtížné. Nalézací soud pak dospěl k závěru, že jednání obžalovaných, popsané ve výrokové části napadeného rozsudku naplňuje všechny zákonné znaky skutkové podstaty zločinu účasti na organizované zločinecké skupině dle § 361 odst. 1 tr. zákoníku, v případě obž. S [redacted] a obž. K [redacted] trestného činu účasti na zločinném spolčení dle § 163a odst. 1 tr. zákona (neboť tito obžalovaní se trestné činnosti dopouštěli, jak již uvedeno, za účinnosti trestního zákona účinného do 31.12.2009), a to právě vzhledem k vysokému stupni organizovanosti, způsobu kooperace a utajení, kdy samozřejmě nelze posuzovat ojedinelá jednání popsaná u jednotlivých obžalovaných pod body 1-18 výrokové části rozsudku, bez použití úvodní části bodu I., je vždy to které konkrétní jednání nutno posoudit v kontextu s uvozující částí pod bodem I.

Organizovanou zločineckou skupinou se ve smyslu § 361 tr. zákoníku (shodně pak platí pro zločinné spolčení dle § 163a odst. 1 tr. zákona) rozumí dle ustálené judikatury relativně stálé zločinecké společenství, neutvořené ad hoc za účelem spáchání jednoho nebo dvou, i když závažných trestných činů, kdy takovéto společenství musí být z hlediska svého celkového zaměření orientováno na soustavné páchaní úmyslné trestné činnosti. Musí jít též o společenství s vnitřní organizační strukturou, hierarchickým uspořádáním funkcí, z toho vyplývající dělbou práce. Jedná se o trestný čin úmyslný, kdy pachatel musí alespoň vědět, že spolčení, na jehož činnosti se účastní nebo které podporuje, může být organizovanou zločineckou skupinou, a je s tímto srozuměn, přičemž postačí, když skutečnosti spadající pod zákonné znaky organizované zločinecké skupiny jsou zahrnuty v představě pachatele alespoň v obecných rysech. Za podporu zločinného spolčení pak lze považovat nejen pomoc poskytnutou takovému spolčení jako celku, ale i pomoc poskytnutou jednotlivému členu spolčení, jestliže je to v zájmu spolčení jako celku. Účast na organizované zločinecké skupině dle § 361 odst. 1 tr. zákoníku přitom postihuje toho, kdo organizovanou zločineckou skupinu založí, kdo se na její činnosti účastní, nebo kdo ji podporuje. Nalézací soud pak podrobně popisuje role jednotlivých obžalovaných ve zločinecké skupině, kdy všichni obžalovaní si byli naprosto evidentně velmi dobře vědomi, čeho se dopouštějí, jejich kooperace pak je zcela jednoznačně mj. prokázána i ze záznamů odposlechů telekomunikačního provozu, který jejich činnost monitoroval od října 2008 do července 2010. Veškeré odposlechy telekomunikačního provozu byly provedeny v souladu s e zákonem a prokazují trestnou činnost všech obžalovaných.

Obvodní soud správně dospěl k závěru, že obžalovaní se zločinu účasti na organizované zločinecké skupině dle § 361 odst. 1 tr. zákoníku (v případě obž.

S [redacted] a obž. K [redacted] trestného činu účasti na zločinném spolčení dle § 163a odst. 1 tr. zákona) dopustili v jednočinném souběhu se zločinem padělání a pozměnění veřejné listiny dle § 348 odst. 1 alinea 2 odst. 3, písm. a) tr. zákoníku (v případě obž. K [redacted] a obž. S [redacted] v jednočinném souběhu s pomocí k trestnému činu padělání a pozměnění veřejné listiny dle § 10 písm. c) k § 176 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákona). Takovýto souběh vyloučen není, což lze dovodit z komentáře k trestnímu zákoníku, kde mj. je uvedeno, že organizovanou zločineckou skupinu je třeba odlišit od organizované skupiny, za kterou se považuje sdružení více osob (nejméně tří trestně odpovědných osob), v němž je provedena určitá dělba úkolů mezi jednotlivé členy sdružení a jehož činnost se v důsledku toho vyznačuje plánovitostí a koordinovaností, což zvyšuje pravděpodobnost úspěšného provedení trestného činu a tím i jeho nebezpečnost pro společnost, skutečnost, že pachatel se trestného činu dopustil jako člen organizované skupiny nebo ve spojení s organizovanou skupinou, nebrání tomu, aby za podmínek stanovených zákonem byl současně postížen jako pachatel trestného činu spáchaného ve prospěch organizované zločinecké skupiny. Organizovaná zločinecká skupina na rozdíl od organizované skupiny, která nemusí mít a zpravidla ani nemá trvalejší charakter, musí být zaměřena na soustavné páchaní úmyslné trestné činnosti, přičemž páchaní úmyslné trestné činnosti je soustavné, jestliže jednotliví pachatelé trestné činnosti ve prospěch organizované zločinecké skupiny jednájí buď nepřetržitě, pravidelně nebo opakovaně po delší dobu, a nebo tehdy, když navazují na předchozí, obdobně páchanou trestnou činnost, přičemž soustavnost se nevyžaduje při páchaní úmyslných trestných činů jednotlivými pachateli, ale postačí když znak soustavnosti je dán ve vztahu ke konkrétní posuzované organizované skupině, která je zaměřena na soustavné páchaní úmyslné trestné činnosti.

Obž. R [redacted] byla kromě shora citovaného odsouzena pod bodem II. /1.,2. též pro drogové přečiny, spočívající v přechovávání drog, kdy tyto byly zajištěny při domovní prohlídce v jejím bydlíšti a jednak u přítele její kamarádky P [redacted] L [redacted] obžalovaná se dozнала, že tyto patří jí a že se je uschovala u P [redacted] L [redacted] s tím, že netušila, že se jedná o drogy. V tomto směru pak odvolací soud zcela odkazuje na výstižné odůvodnění napadeného rozsudku, kdy trestná činnost obžalované byla zcela jednoznačně prokázána a byla správně posouzena i po stránce právní.

Pokud jde o tresty, které byly všem obžalovaným uloženy, odvolací soud se ztotožňuje s námitkou státního zástupce, že se jedná o tresty nepřiměřené mírné, kdy nalézací soud sám dospěl k závěru, že se jedná o velmi závažnou, dlouhodobě páchanou trestnou činnost, přesto pak uložil obžalovaným tresty odnětí svobody v dolní polovině zákonné trestní sazby, případně mírnější tresty vyhoštění s poukazem, že se snažil vybalancovat tresty u všech obžalovaných tak, aby odpovídaly roli každého z nich, přičemž ztrátu pěti let života nepovažuje za trest mírný i s přihlédnutím k tomu, že obžalovaní se dopouštěli běžné kriminální činnosti, jejíž společenskou škodlivost zvyšuje pouze forma jakou tuto trestnou činnost páchali, tedy vyšší organizovanost v podobě zločinecké skupiny, kdy všichni obžalovaní jsou již přes dva roky ve vazbě, jejíž výkon je obzvláště přísný, kdy soud nemůže ovlivnit způsob výkonu vazby, může k tomu však přihlédnout při stanovení výměry trestu, kdy obžalovaní byli vedeni též snahou zlepšit svou finanční situaci, snahou pomoci krajanům v nouzi. S těmito argumenty nalézacího soudu se odvolací soud neztotožňuje, snaha pomoci krajanům v nouzi a snaha vylepšit svou finanční situaci, nikoho neopravňuje

k páčání zvlášť závažné trestné činnosti, délka výkonu vazby jim bude započítána do celkového trestu, přičemž o způsobu vazby nerozhoduje soud a není důvodem k tomu, aby trest byl nějakým způsobem zkracován. Obžalovaní, kteří byli uznáni na vinu dle příslušných ustanovení tr. zákoníku, se dopustili nikoli dvou zločinů, jak uvádí nalézací soud, ale dvou zvlášť závažných zločinů, v případě § 361 odst. 1 tr. zákoníku v sazbě od dvou do deseti let, u § 348 odst. 3 tr. zákoníku v sazbě od tří do deseti let, je jim tedy ukládán úhrnný trest odnětí svobody za dva zvlášť závažné zločiny, v případě obž. R. [REDAKCE] ještě navíc i za dva citované drogové přečiny. Obžalovaní nejsou občané ČR a zneužívají svého pobytu zde k páčání této velmi závažné a společensky škodlivé trestné činnosti (ať se zde zdržují z důvodu udělení trvalého pobytu, anebo na základě jiných skutečností).

Odvolací soud je ve shodě s nalézacím soudem v tom, jak hodnotí jednotlivé role obžalovaných při páčání uvedené trestné činnosti, nicméně právě s ohledem na závažnost jejich jednání, vysokou společenskou škodlivost takového jednání, které bylo páčáno na území více států, se uložené tresty jeví jako tresty nepřiměřeně mírné. Proto odvolací soud toto pochybení nalézacího soudu napravil, sám rozhodl jak ve výroku tohoto rozsudku uvedeno, zrušil tedy napadený rozsudek dle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. řádu ohledně všech obžalovaných toliko ve výroku o trestu a sám pak obžalovaným uložil následující tresty, které považuje za přiměřené, odpovídající všem zákonným hlediskům rozhodným pro určení druhu i výše trestu.

Obž. A. [REDAKCE] A. [REDAKCE] uložil trest odnětí svobody v trvání 6,5 roku, jedná se o trest souhrnný, vyměřený dle zásad souhrnnosti vyjádřených v § 43 odst. 2 tr. zákoníku podle § 348 odst. 3 tr. zákoníku, za současného zrušení výroku o trestu, který tomuto obžalovanému byl uložen citovaným trestním příkazem Okresního soudu v Rakovníku, jakož i všech dalších rozhodnutí na tento výrok obsahově navazujících, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu, pro výkon trestu byl tento obžalovaný v souladu s § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou, zároveň byl přejet výrok o trestu zákazu činnosti dle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu třiceti měsíců, který byl uložen právě uvedeným trestním příkazem Okresního soudu v Rakovníku, který v době rozhodování odvolacího soudu nebyl dosud vykonán. Trest odnětí svobody v trvání pěti let, který byl tomuto obžalovanému nalézacím soudem uložen, je zcela nedostatečný, o trestu odnětí svobody v této výši by bylo možno uvažovat v případě, že by tomuto obžalovanému byl uložen též trest vyhoštění, který mu však vzhledem k tomu, že má povolen trvalý pobyt na území ČR, nelze uložit.

V případě obž. T. [REDAKCE] A. [REDAKCE] dospěl odvolací soud k závěru, že je možno akceptovat trest odnětí svobody v trvání 4 let, který uložil obvodní soud, se zařazením do věznice s ostrahou dle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, nicméně pouze za situace, že mu je uložen trest vyhoštění na dobu neurčitou dle § 80 odst. 1, 2 tr. zákoníku, nikoli toliko na dobu 10 let, jak učinil nalézací soud. Obžalovaný nemá na území ČR žádné relevantní vazby, které by znemožňovaly trest vyhoštění uložit, dopustil se zde velmi závažné trestné činnosti a je v zájmu společnosti, všech občanů ČR, aby osoby, jako je tento obžalovaný, se na území ČR nezdržovaly. Není žádného důvodu ukládat mu trest vyhoštění v mírnější podobě.

Pokud jde o obž. I. [REDAKCE] I. [REDAKCE] ze stejných důvodů jako v případě obž. A. [REDAKCE] A. [REDAKCE] odvolací soud zvýšil v tomto případě trest odnětí svobody na 6,5 roku vyměřený dle zásad úhrnnosti podle § 348 odst. 3 tr. zákoníku, pro

výkon trestu byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku.

Pokud jde o obž. K [redacted] N [redacted] tomuto ze stejných důvodů jako v případě obž. T [redacted] A [redacted] nezvyšoval odvolací soud uložený trest odnětí svobody v trvání 4 let, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou, a to právě s ohledem na skutečnost, že mu uložil trest vyhoštění na dobu nikoli 10 let, jak učinil nalézací soud, ale na dobu neurčitou, shodně jako v případě již jmenovaného T [redacted] A [redacted]. Není pravda tvrzení tohoto obžalovaného, že na území ČR má trvalý pobyt a má zde pracovní a obchodní vazby.

Pokud jde o obž. Z [redacted] K [redacted] tomuto nalézací soud uložil vedle úhrnného trestu odnětí svobody v trvání 3 let, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou, i trest vyhoštění na dobu 10 let, nicméně ze spisového materiálu zcela jednoznačně vyplývá a je řádně doloženo, že tento obžalovaný žije v manželském svazku s občankou ČR (odvolací soud toto samozřejmě ověřil), z tohoto manželství má i děti, takže mu nelze trest vyhoštění uložit. Z tohoto důvodu proto se jeví samostatný trest odnětí svobody v trvání tří let trestem nepřiměřeně mírným, vzhledem k závažnosti trestného činu, pro který byl odsouzen, byl mu proto zvýšen tento trest na dobu 4 let, shodně pak byl pro výkon trestu zařazen do věznice s ostrahou dle § 39a odst. 2 písm. c) tr. zákona.

Pokud jde obž. S [redacted] v tomto případě, ze stejných důvodů jako u obž. T [redacted] A [redacted] a K [redacted] N [redacted] nebyl zvyšován trest odnětí svobody v trvání 3 let, který byl nalézacím soudem uložen, a pro jehož výkon byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou dle § 39a odst. 2 písm. c) tr. zákona, ze stejných důvodů byl pak zvýšen trest vyhoštění na dobu nikoli 10 let, ale neurčitou. To, že je žadatelem o azyl, neznamená nemožnost mu takový trest uložit, navíc jeho předchozí žádost o udělení azylu byla v azylovém řízení zamítnuta, další argumenty jím uváděné nejsou relevantní.

Pokud jde o obž. R [redacted] tato byla uznána vinnou ještě citovanými drogovými trestnými činy, úhrnný trest odnětí svobody v trvání toliko 4 let, ukládaný za 4 trestné činy dle § 348 odst. 3 tr. zákoníku, se proto jeví nepřiměřeně mírným, odvolací soud jí proto uložil trest odnětí svobody v trvání 5 let, pro výkon trestu jí zařadil do věznice s ostrahou dle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, neboť ani této obžalované pro zákonné překážky nelze uložit trest vyhoštění, kterým by mohl být kompenzován případně mírnější trest odnětí svobody.

U žádného z obžalovaných nedospěl odvolací soud k závěru, že by bylo možno je zařadit do jiného typu věznice ve smyslu § 56 odst. 3 tr. zákoníku (v případě obž. K [redacted] a S [redacted] dle § 39a odst. 3 tr. zákona).

Nalézací soud dále rozhodl o zabrání věci v případě obž. R [redacted] nicméně nejedná se o trest, ale o ochranné opatření, v tomto případě mělo být rozhodováno samostatným usnesením, nicméně odvolací soud toto ponechal v platnosti, tento výrok není dotčen zrušeným výrokem o trestu, navíc proti němu nikdo ani nebrojil, jako takový pak byl shledán správným.

Pokud jde o zprošťující výrok, nalézací soud dospěl k závěru u těchto dvou konkrétních skutků pokračujícího trestného činu, u obž. S [redacted] a obž. N [redacted] že se nestaly, odvolací soud tento, v souladu s vyjádřením intervenujícího státního zástupce u odvolacího řízení, tento ponechal v platnosti, a to právě z důvodu ekonomiky řízení, neboť nemá tento výrok vliv na právní kvalifikaci a výši trestu.

Proto bylo rozhodnuto jak ve výroku tohoto rozsudku uvedeno, když odvolání obžalovaných byla zamítnuta dle § 256 tr. řádu, v podrobnostech, nad rámec uvedeného, odkazuje odvolací soud na písemné odůvodnění napadeného rozsudku, se kterým se jinak ztotožňuje, a to zejména v případě výroku o vině u všech obžalovaných.

Poučení:

I/ Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

II/ Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat dovolání. Nejvyšší státní zástupce je může podat pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i neprospěch obviněného, obviněný pro nesprávnost toho výroku, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. Nutný obsah dovolání je vymezen v ustanovení § 265f tr.ř.

V Praze dne 22. října 2013

**JUDr. Jaroslava Lišková, v.r.
předsedkyně senátu**

Za správnost:
Monika Dudová